

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.53/2010**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 27.02.2012. године

Утврђује се да су на наставак главног претреса приступили:

Заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,

Оптужени Илија Јуришић,

Бранилац адв. Ђорђе Дозет

И сведок Бењаним Фишековић,

Нису приступили сведок Зринић Мато који је уредно позван али је изјавио да жели да сведочи путем видео линка, сведок Јасмин Имамовић уредно позван који се није изјаснио да ли жели да сведочи путем видео линка и није приступио на данашњи главни претрес,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре наставак главног претреса да Вас обавестим и о другим сведоцима који су требали да буду саслушани 28. и 29.02.2012.године, за сведока Дивковић Ивицу он је уредно позван за 28.02.2012.године, немамо никакву повратну информацију да неће приступити. Имате ли ви? Одакле имате, само укључите да.

Адв.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Имам информацију посредно од Фондације „Истина, правда, помирење“ да је човек изјавио да ће сведочити као што је претходно сведочио пред Апелационим судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи видео линком?

Адв.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жели да сведочи. Не, зато што нисмо добили ову информацију па сам, због тога Вас питам да би знали да не би сутра настављали.

Адв.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: То се исто односи и на сведока Имамовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамовић, они то нису рекли, ови остали сведоци су изјавили. Исто тако сведок Шабановић Рахман исто жели да сведочи путем видео линка, сведок Селимовић Екрем за 28.02.2012.године, жели да сведочи путем видео линка, Пекарић Кадро исто жели да сведочи путем видео линка, за 29., је био сведок Славуљица Никола који такође изјављује да жели да сведочи путем видео линка. Што се тиче сведочења путем видео линка ми смо покушали да обезбедимо судницу у Сарајеву, међутим дописом Министарства правде Босне и Херцеговине обавештени смо да они нису у могућности да обезбеде видео линк за 27. 28. и 29. и да ће нам доставити датуме када могу да се, када су им суднице слободне и када можемо да организујемо саслушање, односно испитивање путем видео

линка. Ако овај сведок сигурно неће доћи онда за 28., онда нећемо држати претрес 28. и 29., што се тиче сведока Нике Перића он није био позван.

Јурић, из [REDACTED] јел тако, он је из Хрватске. Да ли он остаје при томе што сте изјавили да жели да сведочи овде у суду? Ви сте ми дали ту информацију зато Вас сад и питам да имамо званично да знамо.

Адв.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Информација коју ја имам јесте управо то да је човек очекивао позив као пред Апелационим судом и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ми смо прво позвали све из Сарајева.

Адв.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: И никакве промене нема у односу на његов став о саслушању пред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћемо то решити када завршимо испитивање сведока. Ако нема процесних сметњи ми можемо данас да наставимо главни претрес.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашњи главни претрес одржи

Претрес је јаван.

Претрес започиње у 09.49 испитивањем сведока БЕЊАМИНА ФИШЕКОВИЋА

Нека уђе сведок. Изволите.

Адв.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја бих Вас молио да ми, ја имам два предлога али за које је потребно рецимо два минута неког образложења, па ако дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па можемо то после испитивања сведока.

Адв.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, не, управо пре, везано је за испитивање сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Наиме од 16.јануара, надам се да вас нећу замарати, два минута. Од 16.јануара сви смо свесни да је уведена нека нова процедура којој се још увек учимо и навикавамо једни на друге у судници.

Нови ЗКП очигледно није успео да стави председника већа, односно судеће веће у ситуацију као што је у англосаксонском праву којем као наводно тежимо, јер му и даље дају обавезу да сам прикупља доказе, испитује основаност оптужнице, а не да пресуђује између аргумената које износи оптужба односно одбрана. Ми овде имамо ситуацију да је главни претрес у току, имамо ситуацију да је доказни поступак у току и имамо ситуацију да је припремно рочиште које смо по Законнику о кривичном поступку обавезни имати нисмо имали, припремно рочиште у овој фази, ја

доиста не знам да ли веће налази за потребно да се одржава, али свакако је због доказног поступка који је још увек пред нама је потребно и то је мој предлог да се пре саслушања овог сведока или након саслушања овог сведока учини напор да се пред веће изнесу чињенице које би иначе странке износиле пред веће на припремном рочишту, односно одбрана да би знала шта тужилаштво и чиме доказује тек тад можемо бити у ситуацији да предлажемо доказе које одређене чињенице доказују, односно оспоравају. Председник већа односно Ви сте на првом претресу који смо имали пред овим већем наравно нисте дали налог али сте да кажем захтевали од странака и једне и друге да се изјасни о доказима које сматрамо да је нужно изводити пред овим већем. Ја још увек чекам да ли ће се колега тужилац огласити тим поводом, пошто до сад нисмо имали ту прилику ја заиста очекујем, односно предлажем да веће одржи, односно да настоји да расправимо то питање. Са друге стране саслушање групи сведока којима припада и данас дошавши Бењамин Фишековић, је наложио Апелациони суд, међутим одбрана сматра без обзира на то који је моду позивања овог сведока. Тај сведок, односно ти сведоци су и даље по Законику о кривичном поступку сведоци одбране, због чега предлажем да се саслушање односно испитивање ових сведока управо врши по принципима које прописује нови Законик о кривичном поступку. Дакле, ја предлажем, сматрам да на то имамо право и правни интерес да ове сведоке директно испитујемо а не унакрсно као што би било ако се по ставу 3 одредбе, односно 4 председник већа буде први испитивао. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, што се тиче припремног рочишта, припремно рочиште би могло да се одржи да је било прекида, да је био промењен председник већа, да је промењено веће и да је почело све из почетка, међутим, ово је наставак. Ја знам, ја сам и прошли пут рекао да треба да се изјасни и једна и друга страна о доказима које ћемо непосредно изводити и оно што је неспорно. То можемо урадити писменим путем, па ћу вам и дати једно време, то сам и мислио касније да урадим. Што се тиче овог сведока Законик је такав да каже да испитује онај који га позива, овде је случај у томе што је нама наложио Апелациони суд, сад је питање да ли ћемо га ми испитивати или, јер он није више сведок одбране већ је сведок кога је Апелациони суд наредио да суд по службеној дужности позове и да их поново испита. Они јесу испитани по Вашем и то што су они испитани то ће се и уважити, међутим овде је остало тако да је ови сведоци су сведоци које је позвао суд по налогу вишег суда. Тог сведока сте предлагали Ви, то стоји, ми можемо да Вам дамо то право ако се не буну тужилац да они прво испитују, ја могу да променим па да онда не буде унакрсно испитивање јер суд ионако има право да. Добро, онда ћемо дати Вама право да испитујете тог сведока сада. Што се тиче. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сматрам да када је суд позвао сведока онда је то сведок суда, ако је та радња урађена по старом Законнику о кривичном поступку за време док је он важио, онда она важи и даље јер новим Закоником о кривичном поступку није рекао да та радња коју је урадио суд по старом Законнику о кривичном поступку не важи. Значи нови Законик о кривичном поступку не важи уназад, него унапред од датума њене вокације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумем ја, не морате Ви да одговарате што се тиче тога да важи унапред он важи од тренутка када је ступио на снагу, а то је од 16.јануара, значи све радње које се спроводе спроводе се по новом, да је ово саслушање односно испитивање сведока било пре 16.јануара као што је било испитивање ових осталих ишло би по старом Законнику, али ово је сада нови. Исто тако стоји у овом Законнику да суд може да наложи одбрани, односно тужиоцу да прибави нове доказе, ако им да предлог и они предложе те нове доказе, онда опет испитује она страна која је то предложила. Значи да нема никаквих сметњи да што се тиче овог сведока истог испита одбрана, јер је он био сведок одбране и у тренутку када је саслушаван пред Апелационим судом у Београду. Ми ионако имамо право да овог сведока унакрсно испитамо, ви такође, ја имам право да му поставим и допунска питања и сва остала, тако да неће бити тих проблема. Нека уђе сведок, ја ћу Вам дозволити да Ви њега испитате. Добар дан.

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бењамине.

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Јесте, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте приступили. Само да узмемо Ваше личне податке. Да видимо да ли се нешто променило од онога када сте дали, ако Вам је лакше да седнете, седите слободно, спустите микрофон. Бењамин Фишековић је ли тако?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца [REDACTED]?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте пензионер?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша адреса је [REDACTED]

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте [REDACTED]

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени само?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: У [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У [REDACTED]. Овде се води поступак према окривљеном Илији Јуришићу, јесте ли у сродству са њим?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Пре него што почнемо Ваше саслушање то јест испитивање имате испред текст заклетве, да ли можете да га прочитате, ако не да Вам ја.

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Да ли да ја читам сам све?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте, јесте.

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми није познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато, што ми је познато.

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: А, што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што Вам није познато нећете ни да кажете.

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Извињавам се нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Као што сам рекао овде се води поступак према окривљеном због кривичног дела употреба недозвољених средстава из борби из члана 148 став 2 у вези става 1 КЗ РС, ради се о како се и овде зове „Тузланској колони“ и о случају који се десио 15.05.1992.године. Ви сте овде предложени од стране одбране, већ сте једном саслушани то јест испитани у Апелационом суду у Београду. Прво да Вас питам да ли остајете при свему ономе што сте тада рекли?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, прво ће Вам питања, односно ако би Вам било лакше јер ово је пред новим већем, да испричате поново шта се десило, како се то десило, да би и веће чуло да би и сви остали чули шта је било тог 15.05.

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Хоћу ли ја испочетка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, па ћемо Вам после поставити питања.

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Ја сам био члан Комисије испред Окружног штаба Територијалне одбране Тузла за пријем касарне, Енвер Делибеговић и Јасмин Имамовић, наша дужност је била да преузмемо касарну, запечатимо канцеларије, улаз у касарну. Међутим кад смо улазили у касарну, на улаз сами у касарну страже није било, нема никог на улазу, кренули смо горе пјешке према Дубајићу, зачуо се глас „стој“ ми смо стали, били смо горе, колона је примпрељена, уперене пушке у нас, издвојио се један капетан и кренуо према нама. Кад је стигао до нас поздравили се и објаснили да смо комисија ми за пријем касарне, наредио је да спусте пушке, ми смо кренули према Дубајићу у његову команду, кад смо ушли унутра нашли смо се у ходнику његовом, предао му је да ли Јасмин Имамовић или Енвер да смо ми комисија, одређени, они су испред општине ја сам испред Окружног штаба а овај из општинског штаба. Папир је узео поцјепао га, подерао, почео да виче на нас зашто ми каснимо. А ми не знамо да каснимо, ми смо послали тад и одма смо и кренули кад су нам наредили наши претпостављени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то наредио?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Дао је, после дао је, тражио је да се обезбједи полицијска пратња и да се објави преко „Радио Тузле“ да колона креће за 15 минута, од прилике тад је било око 15 до 7, „иначе ће да Тузла гори“, овим ријечима је реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то реко?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Ту, ту, одма чим смо ушли у касарну. Јасмин Имамовић и Енвер Делибеговић су изашли да то обезбједи полицијску пратњу и да објаве „Радио Тузли“. Ја сам остао у ходнику, у ходницима су били војници наоружани до зуба, осетио се алкохол, пијани су били, свашта су причали, заклаће овога, заклаће овога, по именима, ја се не сећам сад кога су они говорили, кад се ми вратимо поново у Тузлу. Ја сам се препао па сам ушао у Дубајићеву канцеларију јер сам га познавао и ушао сам и мало смо ми разговарали и он ме је частио цигаром, ја нисам пушач био, он је био нервозан, љут, уђе, изиаше из канцеларије, ја останем сам, поново уђе, изаше, од једном га нема, не улази, то је од прилике се дешавало десетак минута. Отворио сам врата да изађем у ходнику нема никог. Излетим вани већ је колона припремила, кренула, видим Јасмина Имамовића са полицијским, крај полицијских кола. Позовем га и он је одмах мени руком да ја улазим у ауто, ја сам ушао у ауто, нит знам гдје ћу, с њим идем заједно, упали смо, ушли смо у колону од прилике у средину колоне, колона је кренула према Брчанској малти, ми смо прошли Брчанску малту можда једно 150 до 200 метара, чуо се пуцањ, овај је наш возач што нас је возио Благоје Станкић он је мало отворио врата да се чује пуцњава, пуцају, била је укључена радио станица, на станици се чује гласови „пуцају на нас“, па поново „пуцају на нас“, трећи глас је био „ватру на ватру“, онда још жешће се почела чут пуцњава, возач наш је кренуо да претиче колону, успут смо ми између себ почели да причамо гдје ћемо, како да се вратимо у Тузлу, па смо ми предлагали, ја сам предлагао преко Горње Тузле можемо се вратит, Благоје Станкић у Пожарницу, тамо је најбезбедније горе, то је једно српско село, а Јасмин Имамовић је предложио у Симих Хан ту је полицијску пункт био, полицајци су били ту, свугдје су били полицијски пунктови. И ту смо ми остали, ту смо бли можда једно сат времена, почели су на нас да пуцају, отприлике прага је била, после сам је видио, а претпостављао сам прије нег што сам је видио, ми смо бјежали испод Јале, мост један ја сам их спасио, ја сам био у фармеркама, у кошуљи мокар био сав у шуму побјегли смо, изгубили смо Јасмина на једну страну, ја сам на другу нисмо нашли, негде иза пола ноћи смо се нашли преко људи, питали ће је он, ће је овај, тако да смо у једну просторију ушли, били смо ту једно 10 минута у тој просторији. Ушла су двојица људи мени непозната идемо ми у другу кућу, већ је ту два сата иза поноћи, да би ми као спавали у тој другој кући, никоме се није ни спавало,

тај страх, тај доживљај, ми смо ту мало легли, прилегли. Благоје Станкић нама јавио да је ауто заробљено ту, не знам ко може заробити полицијско ауто, сумњиво ми је било. Ми смо у први сванутак кренули пјешке у Тузлу, на раскршћу сам видио у Симин хану одакле су пуцали, с нама се придружила једна српска породица, ја сам их познаво, сад им не знам имена, били су на распореду код нас војном па смо се знали. Тенк и та прага је била што су пуцали још увек стоје, прошли смо једно 20 метара мене зове именом „Бењамине, Бењамине“, вратио сам се, препо сам се, бојо сам се, не знам шта је сад, што мене зове. Позно сам једног, да ли је Душко му име, сад нисам сигуран, тражио је да му породицу вратим из, објаснио је где станује, супругу и дјецу да му пребацимо у Симин хан. Ми смо њему обећали да ћемо вратити. Нисмо то урадили, право да вам кажем јер нисмо ни ми знали где су наше породице, већ је Тузла почела да се гранатира, гранате су подале, ми смо пјешке кренули до Симиног хана једно четири километра има, ујутро рано у прво свануће. Доле смо добили ауто и у своју команду смо дошли, е то је сад тако било у кратким, кратко сам ја то да не објашњавам каква је била клима пред долазак у саму касарну избеглице пуна Тузла, страх, јел да чекамо да војска изађе више да се то прекине и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите, то је основно испитивање, Ви, па ће онда тужилац, па ћемо на крају веће.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Бенјамине, хоћете нам рећи на ком радном месту Вас затичу догађаји 15.05.1992.?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Молим вас мало гласније само ако може.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На ком радном месту вас затичу догађаји од 15.05.1992.?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Ја сам био [REDACTED]

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Где?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: У Окружном штабу.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У Окружном штабу. А где се налазите физички тог преподнева 15.05.1992.?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Прије подне сам био код куће можда, нисам сигуран да ли сам кући био па су ме позвали у команду јер сам у Комисији за пријем касарне.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли имате било каква непосредна сазнања о дешавањима на Козловцу тог преподнева?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Ја нисам ту био око Козловца, нисам знао, ја сам био, код куће сам био, телефоном су ми јавили да морам доћ доле да сам у Комисији за пријем касарне тако да не знам за дешавања на Козловцу ја.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вас добро схватам Ви код куће сте сазнали да требате ићи на пријем касарне?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Да, да сам у Комисији за пријем касарне.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко Вам саопштава да требате ићи у касарну? Вама лично ко је то саопштио?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Јасмин Имамовић.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је саопштено који је Ваш задатак у саставу те Комисије?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Да Вам кажем ја кад сам дошао доле у команду откуд, што ћу ја, због чега да ја идем горе. Било ми је право да вам кажем страх јер пуца се са свих страна већ Бијељина, Брчко, Сарајево, ја сам се отимо да не идем у касарну. Међутим моро сам ићи, ишо сам, моро сам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Ви тад кад крећете према касарни имате сазнање да ће војска тог дана да изиђе из касарне?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Па ми смо дошли због тога да испратимо војску, да преуземо касарну да она изађе из Тузле.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вас уопште неко дочекује званично по чему Ви закључујете да неко у касарни зна да ви долазите као Комисија за пријем касарне?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Ја не знам, не знам вам сад тачно то објаснити да ли је Јасмин Имамовић или Енвер Делибеговић контактиро са Дубајићем да ми долазимо. Ја нисам ту, да ли су они контактирали ја не знам да ћемо ми доћ у касарну.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Рекли сте да је Дубајић био љут и галамио, испарао тај папир јер касните.

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Да Вам кажем, ја сам Дубајића познавао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, не, саслушајте питање. Дакле да ли то значи да ли Ви сад по том знате да ли Дубајић зна да ви долазите или не зна?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Па ја да Вам право кажем не знам да ли је он знао да ми долазимо, вјерујем да је знао, не могу вам сад тачно то рећи, вјерујем да је знао да ми, док је чеко није смео да иде, да излази колона док ми не дођемо, вјеројатно је знао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли у канцеларији Дубајића затичете још неког поред њега?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: У канцеларији ми смо њега затекли у ходнику, у канцеларији смо нас два сами били кад се, а он изађе па уђе, изађе – уђе.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, кад га први пут видите где се он налази?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Молим?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Кад први пут видите Дубајића тог дана где се он налази у канцеларији или у ходнику?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: У ходнику је био међу овим старјешинама резервистима, војском, у ходнику.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете да опишете једном реченицом како изгледају ти резервисти?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Да Вам кажем ево ја сам мало прије али могу мало више. Кад смо ушли ту познаво сам ја све у касарни старешине које су радиле. Ту нисам мого никог да познам. Били су прилично пијани и бојо сам се да ме неће неко ударити и пријетили су, као неко је пуцо наводно пре, ја то не знам, па су именом и презименом кад се врате да ће га заклати. Ја сад не знам име тог што су они рекли.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Кад говорите.

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Онда сам ја ушо, од тог страха ушо у канцеларију Дубајића јер сам га познаво да не би ме ударио неко и да ми нешто не би се десило.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ви те људе који се налазе у ходнику називате резервисти, по чему Ви разликујете резервисту од активног старешине?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Па имали су униформе другачије оне резервне униформе, нису оне униформе што су облачили као редовни официри.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли постоји било каква комуникација, разговор или не знам како другачије то да назовем између Дубајића и тих људи које затичете са њим у ходнику?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: У том времену док сам ја био ја не знам он изађе, уђе, да ли су они шта разговарали, ја сам у канцеларији осто сам, сам остајем кад он изађе.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се у време боравка у просторијама Дубајића уопште разговара између Вас и Дубајића о примопредаји објекта, материјално-техничких средстава, оружја или слично?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Не. Ми смо разговарали, пито сам ја њега где се налази мој командант јер они су били заједно скупа на Академији војној па сам ја често долазио код Дубајића тражио војнике за рад и ми смо о томе разговарали где се мој командант налази, он је мени објашњавао где, ја се сад не сећам где и где је био, то мој командант бивши Окружног штаба Територијалне одбране Тузла, о том смо ми причали приватно, уопште о примопредаји нисмо причали.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На који начин сазнајете да колона излази и кад колона излази?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Па ја сам мало прије рекао да Дубајић уђе-изађе, уђе-изађе. Кад је задњи пут изашо нема га, дуже га нема. Ја сам излетио, изашо, отворио врата, у ходнику нема ниједног резервисте.

Изађем ван и бојо сам се да није минирано, излетио и видио сам Јасмина са полицијским ауто, крај полицијског аута, позво га и он је мене позво да ја улазим у ауто и сједам ја у ауто позади, ауто му је „Двојка Голф“ није било задњих врата, ја сам ушо, он је напред сео.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли тад на путу од зграде команде до возила у којег улазите било где видите Дубајића?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Е тада више га нисам видио кад је изашо задњи пут из канцеларије, нисам га никако видео више.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли уласком у возилу, којим како сте рекли управља Благоје Станкић, имате сазнања куд идете?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Нисам знао где идемо.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли имате сазнање зашто идете са тим возилом?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Па нисам знао јер ја сам се радово да изађем из канцеларије бојо сам се да није минирано, е сад пошто је Јасмин сео и да ли су они договорили да ми требамо ту да идемо у ту колону да улазим, ја не знам јер сам ја био присутан јер је Дубајић излазио често пута па се с њима договаро, а да Вам кажем ја сам касније сазно да су они ту из Дубајићевог возила позвали станицу јавили у Радио Тузлу и да обезбеђење полицијско.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: То су накнадна сазнања.

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Вјерујем да је тад се договорио с њима да ми морамо у колону ићи да их испратимо.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли по изласку из касарне из тог возила у коме се налазите около видите нека униформисана лица, цивиле, било кога?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Ја сам сједио назад у „Голфу“, колона је испред мене иде, ја нисам баш возило да ли је „Дајц“ које је било возило ја не знам, сједио назад, није се могло видети, само са страна са видио била је полиција ова наша резервна до Брчанске малте распоређена, а испред мене је био „Дајц“, које је возило не знам, са церадом, ми смо за њим ишли у тој колони.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Рекли сте кад чујете пуцњаву налазите се 150 до 200 метара од Брчанске малте према Славиновићима, Симин хану, је ли тако?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Јесте, око 150 до 200 метара до бензинске пумпе почела је пуцњава и одатле је почео.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Звук који Ви чујете, а Ви га крстите као пуцњава, да ли долази из правца куд Ви идете или иза Вас?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Па иза нас, јер отворио је десно стакло, иза нас се чује, брдо је ту и чује се ту је почело да се пуца и нормално станица ради и на станици смо чули што смо чули, рекао сам.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вас тројица између себе било шта коментаришете кад први пут чујете пуцњаву?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: После „ватра на ватру“ ми смо између себе причали како да се вратимо у Тузлу, нисмо слушали више радио станицу, можда једно, јер она је била укључена и радила је. Ми смо се борили за себе да се вратимо и овај Благоје Станкић и његова породица је била у Тузли и ја сам објашњавао пут да се вратимо јер сам знао други пут. Међутим, Асмин Имамовић је на пункту и онда смо ту ноћили.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли на путу којим се крећете пре пуцњаве или након пуцњаве примећујете било какве инжињеријске запреге, односно крстила, мине или нешто што спречава пролазак возила тим правцем?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Ништа није било, никаквих мина, јер возила су пролазила а ми смо још и ми претицали и одозго је једно возило наишло супротно па смо ушли мало у колону тако да није било минирано никако.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли ви негде са стране пута или на било којој тој релацији којом се крећете видите и неке камионе који стоје са стране?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Док смо ми ишли према Симин хану није нико пуцао на нас и на колону није пуцао.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А Ви сте из Окружног штаба ТО, је ли тако?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Јесте.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли тог 15.05.1992. године Окружни штаб ТО има било каква мобилисана лица у свом саставу?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Окружни штаб је формиран 28. априла 1992. године. Ту су долазили добровољци, не знам сад у цивилима, неке јединице, нека војска ја је нисам видео можда је била али ја је нисам видео.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви као руковалац у том Окружном штабу било коме издавали било какво наоружање и војну опрему?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Јесам, јер долазило је неко наоружање које није постојало у армији, неки аутомати без муниције, тако да јеј долазило код мене и свеском сам их предавао, где је ишло ја не знам.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Кома сте то предавали?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Ко ми нареди, нареди ми мој командант Ђорђе, ко је резервиста, како који дође, ја се сад не сећам тога. Није то било можда један сандук, два, није то нешто пуно било, јер сам ја пуно тога примао до тада.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли имате сазнања тад или накнадних сазнања да је тих дана постојао било какав договор између цивилних власти Тузле и војних власти, односно Дубајића о изласку из касарне?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Ја не знам за то, ја сам био референт, обични референт техничке службе у бившем Окружном штабу и овамо сам овако наставио, а по мојој процени није била никаква припрема да би се напала колона, јер ниједан командант на свету не би дозволио да се

нападне колона тако наоружана војска колико је била наоружана. Ја нисам, да ли је била нека организација, мислим да није била и да је била нико не би наредио да нападне колону, јер друга колона је из Дубраве прошла 19. маја нису пуцали, прошла мирно без икаквих проблема.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Фишековићу, да ли је у Вашој комисији био Енвер Делибеговић и Јасмин Имамовић?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Мало гласније ако може?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је у Вашој комисији био Енвер Делебеговић и Јасмин Имамовић?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су они имали нека другачија задужења него што сте Ви имали у тој комисији?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Да Вам право кажем не знам која су они тада имали задужења, тад нисам знао, јер у ауту сам сазнао да је он секретар општине као испред општине, а Енвер као испред општинског штаба. Да ли је он командант био или је члан ја Вам не знам то одговорити, да ли је неко други командант био или је он само члан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Енвер Делибеговић био главни у тој Вашој комисији?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Шта да ли је био?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Главни?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Па као председник комисије јесте он је био председник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он посебно разговарао са Дубајићем?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Док сам ја присутан био ту није ништа с њим посебно, док сам ја ту био, ништа није разговарао са Дубајићем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви давали изјаву раније пред судом у Београду?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Нисам никад до сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте сведочили путем радио везе?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Видео-линка јесам у Сарајеву.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви тада говорили под заклетвом? Да ли сте заклињати тада да говорите истину пре него што сте почели давати исказ свој?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Истину.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви тада у том свом исказу говорили да Дубајић Енверу Делибеговићу и Јасмину Имамовићу није постављао захтев да морају бити у колони?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Ја то не знам, јер ја сам у канцеларији био сам са Дубајићем а Дубајић кад је излазио касније сам сазнао да је он њима наредио да они морају бити у колони и ја, а ја тад нисам знао, јер сам ја сам у канцеларији а Дубајић изађе вани, а вани је био Енвер и Делибеговић. Ја сам касније сазнао они су ту били и договарали се и вероватно им је наредио да ми морамо у тој колони.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте Ви тада говорили о томе да Енвер Делибеговић и Јасмин Имамовић нису од Дубајића добили захтев да морају бити у колони, да сте то изјавили?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Ја не знам то, за то ја не знам да ли су добили или нису, јер ја сам био сам у канцеларији, они су вани, вани је Дубајић излазио. Ја не знам, нисам знао, јер у канцеларији сам седим, а Дубајић изађе, а кад је излазио он је с њима тада био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви тада изјавили да је Дубајић од Енвера Делибеговића и Јасмина Имамовића само тражио да се обавести центар да војска излази?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Дубајић је преда мном, свом тројицом је тражио полицијску пратњу да се објави на радио Тузли да колона креће за 15 минута, рок је 15 минута, ако не буде обезбеђено гори Тузла, овако је рекао то само знам. И после сам ја ушао у канцеларију Дубајића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви видели на лицу места Бркић Мухамеда полицајца?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Јесам га видео кад сам ушао у ауто и кад смо, он нас је убацио у средину колоне са палицом оно маше, тад сам га видео и више га нисам видео, он нас је убацио у колону отприлике у средини колоне смо ми били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је возило Бркића било иза Вашег возила у колони или испред?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Ја не знам да ли је он уопште имао возило нити сам ја видео то возило, ја сам само њега видео, јер сам ја у колима, из кола њега видео кад сам ушао позади у ауто у „Голфа“ полицијског.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви у Вашем возилу преко радио везе чули речи „последње возило напушта касарну“ које је изговорио Бркић?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Да Вам кажем ништа ми нисмо уопште слушали радио станицу јер је она била смањена, није нас уопште интересовало нити смо причали између себе, ћутали, препали се, размишљали о својим породицама, страх је то био, да се извучемо да изађемо што прије одатле, а кад је почела пуцњава пуцају на нас, мало је појачао и онда смо ми почели да их слушамо у радио станицу и кад је „пуцају на нас, пуцају на нас“, трећи глас се чуо, „ватру на ватру“. Онда је Благоје Станкић кренуо да претиче колону и онда смо ми између смо

почели да разговарамо како да се вратимо у Тузлу. Ја сам једном предлагао, другом је предлао Благоје Станковић Јасмин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је прошло кратко време између првог гласа који сте чули „пуцају на нас“ до гласа „на ватру ватром“?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Па то је можда одмах иза „пуцају на нас, пуцају на нас“, трећи глас се одмах чује „ватру на ватру“. Одмах можда да је 10 секунди прошло, не знам, не могу Вам тачно рећи, али углавном је трећи глас и то појачана је била радио станица, до тад нисмо је ни слушали јер није нам било потребно, нисмо знали да је требало оно што треба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да се нисте вратили истим путем којим сте дошли.

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете описати пут којим сте се вратили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре је описао, све је описао како је ишао, где су ишли, не знам да ли сте га чули, али описао је пут куда су кренули.

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Истим путем се вратио, пешке смо одозго дошли, ауто нам је заробљено полицијско, већ нам је било сумњиво откуд ауто полицијско да се зароби. Е, онда смо ми кренули пјешке, бојали се да нису дошли, 'ајде да кажем „Аркановци“, па да и нас хапсе, тога смо се бојали, ми смо што пре да бежимо према Тузли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био командант Окружног штаба који вам је издао наређење да издате оружје?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Био је Жељко Кнез командант.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: О ком обиму наоружања издатом је реч, можете ли да се сетите? Шта сте све издали у ком обиму?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: То је било два сандука можда кратко што је код мене, а то је била, команда је била у једној лабораторији доле институт лабораторија и откуд су дошла два сандука, неке пушке које ја не знам, која је врста, јер није их било у армији и нису и предао сам потписано и оне су отишле, не знам где су ни ко је однео. Наређено ми је да ја предам тим људима, командант наредио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су ти људи били којима сте предали наоружање у униформи?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Ја се не сећам, мислим да није нико имао униформе тад, нисам сигуран, мислим да су у цивилу били, немојте ми сад веровати, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево још нека допунска питања да Вам поставимо. Кажете тог дана нисте радили?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто нисте радили?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Па шта ја знам тако је то било, ја сам кући био, да ли сам био дежурни па код куће одмарао јер један дан дежурамо па одмарамо, па сутрадан тако, није се знало шта ће се десити да ће тако бити, није имао нико појма, ја сам кући био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад не знам у каквом сте породичном стању. Да ли сте имали децу која су ишла тад у школу? Да ли сте ожењени, имате децу, је ли су ишла тад деца ако сте имали?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: У школу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Не. Мој стан где ја станујем је између Козловац горе где је наоружање касарне, а испод касарне има школа па тако да је ја мислим да није никако ни школа радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто школа није радила?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Моја нису ишла у школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто није школа радила кад у то време је била школска година? Да ли је прекинута школа, шта су Вам деца рекла зашто не иду у школу?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Не знам ја да ли је школа донела такву одлуку да се не иде у школу, углавном нису ишла у школу, не могу ја сад тачно да Вам кажем зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су фирме радиле да ли знате?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Не знам ја због чега нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете били сте код куће и рекли сте овде да Вас је пре подне позвао, ко Вас је позвао да?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Позвао ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Јасмин?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Да Вам кажем, ја сам рекао да ме је Јасмин позвао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Али командант ме је оперативац позвао да се ја јавим Јасмину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Вас је позвао?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Јасмин ми је саопштио да ја треба комисији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Вас је позвао, у које време?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Ту је негде око можда 4 сата, пола пет?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре подне или поподне?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви рекосте мало пре пре подне су Вас позвали?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Не, нисам рекао, ја сам кући био тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само то, 4, пола 5?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Нисам могао Вама рећи да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да ми опишете пут куд сте ишли, где сте се састајали са Јасмином, па куда сте после отишли?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Отишли смо по Енвера Делбеговића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: А ми смо доле били у команди све до негде до 6 можда док смо нашли Енвера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, око пола 5 су вам јавили да ће бити излазак из касарне?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Јесте, где смо читаво време били доле у команди док нисмо кренули према касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, знало се да војска излази тог дана?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Па нисам ја ништа знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чим су Вам саопштили?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Треба војска да изађе као сва војска, сад сам у комисији ја да идем на пријем касарне и ја сам сазнао негде око 5, пола 6, пола 5, не знам ни ја тачно Вам рећи, али смо били ту читаво време док се нисмо састали, док нисмо Енвера обавестили, кренули смо с његовим возилом према касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било полицијско возило или обично возило?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Енвер које је возило имао полицијско?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Возило „Ида“ се звала плава, возио је возач и нас тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А враћали сте се полицијским возилом?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Полиција је касније пошто је Дубајић тражио полицијску пратњу, ми смо у полицијско ауто сели и у колону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како је дошло то полицијско возило, ко га је позвао, како је оно дошло до, јер кажете тражио је Дубајић, како је то возило дошло горе код вас?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Које, полицијско?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Па тражио је пратњу, тражио је да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је позвао пратњу?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Чим смо ми дошли он је тражио полицијску пратњу и тад је полицијско возило дошло, није га било пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није га било пре? Је ли изашао неко да позове, је ли изашао Јасмин, Енвер?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Па Јасмин и Енвер они су то јавили и дошао је овај Благоје Станкић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да је овај „Ида“ у којој сте били имала станицу у себи, радио станицу с којом сте ви дошли, да ли се сећате?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: У том ауту није било радио станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су позвали?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Можда је било, не знам, не знам да је ту у ауту можда било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас да ли се сећате, само то да разјаснимо да ли се сећате? Ово што Вас је питао тужилац малопре да ли постоји нека разлика између Вашег исказа којег сте дали када сте били пред Апелационим судом тада нисте помињали да Вам је на било који начин Дубајић претио да ће да гори Тузла, сада то кажете, јер тада то нисте рекли, уопште нисте помињали те податке?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Јесте, није ми ни постављено питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ни сад Вам није постављено питање, како сте се сад то сетили?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Јесте тако је то било, он је тако рекао, можда нисам тад рекао, тако је било. Ја не знам да прочитам, имам ја код себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто да Вас подсетим. Сада сте изјавили да ишли возилом да сте били на крају колоне. Да ли сте били на крају или у средини колоне?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: У средини колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У средини?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете пуцањ иза вас, пуцање?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, где се та возила налазе где се чује пуцање, да ли су они ближе касарни или су ближе раскрсници?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Они су већ били на Брчанској малти кад је пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, возила су иза вас?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Ми смо већ одмакли, прошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте прошли Брћанску малту?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада сте чули пуцњаву?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Прошли смо једно 150-200 метара кад смо зачули пуцњаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ваше возило се одваја? Кажете Ви сте били иза неког „Дајца“, је ли тако?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај „Дајц“ је имао спуштене?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Јесте завесе а нису се видели војници, они су прошли, отишли су горе у Симин хан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза Вас шта је ишло, које возило је ишло?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Ја нисам гледао, нисам се окретао, не знам шта је било, колона јесте била иза нас, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте чули прагу?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Нисам гледао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте чули да пуца прага?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Па у Симин хану кад смо ми дошли, у Симин хан то је 4 километра од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не знате одакле та прага пуца, да ли је са раскрснице или негде другде?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Са раскрснице у Симин хану већ кад смо ми дошли на пункт ту смо били сат времена на пункту полицијском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то далеко од саме раскрснице.

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: И онда је почео да пуца по нама по том пункту и онда смо ми бјежали, побјегли у шуму горе и сакрили се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што на почетку и овде имамо налаз и мишљење вештака где нема звука праге уопште, а из снимака се види да је прага исто, ја Вас питам.

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Углавном су пуцали на нас, али касније сам видео да је „прага“, из праге је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваше мишљење?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, дан пре тога да ли је излазила колона такође из Тузле, је ли тако?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада било неког обезбеђења тражено да се обезбеди тај пролаз да ли се сећате?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Да колона изађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, колона је изашла, изашао је тај борбени део ове јединице. Да ли је било неког обезбеђења тада? Да ли је ишла нека полицијска пратња, је ли пратио неко од њих, да ли се сећате?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Ја не знам, ја то не знам, ја сам био у том ауту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то је дан пре тога, дан пре тога?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер сте рекли да 19. такође је изашао један део и тих јединица и да није било никаквих проблема па Вас питам дан пре тога када је излазио да ли је било неких, јер кроз Тузлу су пролазиле друге јединице, је ли тако?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Кад се ратовало са Хрватском пролазиле су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких обезбеђења тада?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Ја не знам, нисам пратио то, они су ишли у Хрватску ратовали, а да ли је обезбеђење било не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставио сам да Вас питам, то Вас је питао и тужилац кажете биле су само та два „пуцају на нас, пуцају на нас“ и онда је било „на ватру ватром“?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није значи било никаквих објашњења ко пуца, зашто пуца, шта се дешава, само су била та три?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Јесте, радио станицом се чује „пуцају на нас, пуцају на нас“, трећи глас „ватру на ватру“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви пролазите кроз раскрсницу, да ли сте видели лево и десно полицајце који су требали да буду за обезбеђење?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Нисмо ми ништа могли видети, нити је било пуцњаве кад смо ми прошли, није било пуцњаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких наоружаних цивила тада када сте пролазили?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Није било, није пролазило је све, нема нигде никог, Тузла је празна била тада, само су полицајци били око Брчанске малте, а већ ближе горе бензинске пумпе нисам никог видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што имамо исказе неких овде саслушаних сведока, кажу да је на Брчанској малти било, да су пролазила друга возила, да се народ шетао, Ви сад кажете није било никога. Зашто није било никога ко је рашчистио то?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Ја то не знам, нисам ја био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте кренули овим „Голфом“, када је Ваш возач кренуо да претиче целу ову колону, да ли се пуцало по Вашем делу колоне?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Није, ми смо први дио колоне и прошли, сви су горе прошли, никоме се ништа није десило. Овај други део на њих је, да ли је ту се нека борба водила, нисам ни видео, нити сам ни могао видјети, јер смо ми већ горе били удаљени и претицали колону и изашли смо горе у Симин хан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких питања? Не. Имате ли Ви још неких допунских.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте приступили. Имате неке трошкове за данас за долазак, тражите трошкове?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Па не знам ако ме шта следује, ако не следује, ако следује дневница и нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро видећемо. То ћемо разговарати горе са, мора да имате неке трошкове за превоз да ли сте тражили нешто?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Па нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јединица довели су Вас до овде, је ли тако?

Сведок БЕЊАМИН ФИШЕКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратиће Вас назад, онда нема ништа. Добро, то је све. Хвала Вам. Слободни сте. Да ли сте Ви имали неко питање, ја Вас нисам питао.

Опт. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Да појасним ми се нисмо знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам да се нисте знали, то је већ речено.

Опт. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Нисам знао где он ради, шта он ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није ни било то питање да ли га Ви знате, то смо већ овде расправили, тако да. Хвала Вам. Слободни сте, можете да идете. Е, сад да видимо овако. Као што сам рекао малопре ми можемо да позовемо сведока ако ће приступити Нину Јурића, Нику Јурића за 16.03.2012. године. Морам рећи да је то врло кратак период зато што се позивају путем међународне правне помоћи, ми ћемо послати факс па ћемо видети да ли ће он приступити или не, али ставите тај датум. Што се тиче испитивања ових сведока постоје два термина ако можете да забележите за сваки случај да имате те термине, не знам. То је 07.05.2012. до 10.05. и 28.05.2012. до 31.05.2012. године, све зависи од тога када има слободно судницу суд Босне и Херцеговине у Сарајеву. Добро, можемо ми да скратимо да их ставимо у два дана ако буде, добро сте ми рекли за 10. а и све то зависи да Вам кажем још нисмо добили од њих извештај што се тиче априла и он не може зато што су наше суднице већ попуњен а за видео-линк требају две суднице кад би то могло.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Пре подне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све планирамо пре подне и биће у четворци овде. Што се тиче доказних предлога то сам да би се убрзао поступак и то молим Вас да ми писмено у року од 15 дана доставите и Ви и одбрана и тужилаштво које предлоге значи да се поново саслуша ако треба неки сведоци или вештаци, ако има нових предлога да се они сада изнесу, ако сте сагласни да се чита да ми напишете за кога сте сагласни па ћемо то завршити онда. То је тачно 16. кад будемо дошли на претрес.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се за главни претрес заказан за 16.03.2012. године у 09:30 часова позове Нико Јурић, из [REDACTED] путем међународне правне помоћи.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашњи главни претрес одложи.

Нови се заказује за:

16.03.2012. године, у 09:30 часова, у судници 4.

Што се тиче претреса 28. и 29. неће га бити, добили смо информацију да сведоци неће приступити и да желе путем видео-конференцијске везе да буду испитани, тако да је следећи пут 16.03. То је све, хвала.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА